

स प्रतिश्रुत्य तत्सर्वं भगवान् लोकपूजितः । जगाम वदरीं रम्यां स्वमेवाश्रममण्डलं ।
 एतस्मिन्नेव काले तु पृथिव्यां पृथिवीपतिः । कान्यकुब्जे महानासीत् पार्थिवः सुमहाबलः ।
 गाधीति विश्रुतो लोके वनवासं जगाम ह । वने तु तस्य वसतः कन्या जज्ञे ऽप्सरःसमा । ११०४५
 अचोको भार्गवस्ताञ्च वरयामास भारत । तमुवाच ततो गाधिर्ब्राह्मणं संशितव्रतं ।
 उचितं नः कुले किञ्चित् पूर्वैर्यत् सम्प्रवर्तितं । एकतः श्यामकर्णानां पाण्डुराणां तरस्विनां ।
 सहस्रं वाजिनां शुल्कमिति विद्धि द्विजोत्तम । न चापि भगवान् वाच्यो दीयतामिति भार्गव ।
 देया मे दुहिता चैव त्वदिधाय महात्मने ॥ अचोको उवाच ॥ एकतः श्यामकर्णानां पाण्डुराणां तरस्विनां ।
 दास्याम्यसहस्रं ते मम भार्या सुताऽस्तु ते ॥ अकृतव्रण उवाच ॥ स तथेति प्रतिज्ञाय राजन् वरुणमब्रवीत् । ११०४६
 एकतः श्यामकर्णानां पाण्डुराणां तरस्विनां । सहस्रं वाजिनामेकं शुल्कार्थं प्रतिदीयतां ।
 तस्मै प्रादात् सहस्रं वै वाजिनां वरुणस्तदा । तदश्वतीर्थं विख्यातमुत्थिता यत्र ते हयाः ।
 गङ्गाया कान्यकुब्जे वै ददौ सत्यवतीं तदा । ततो गाधिसुताञ्चास्मै जन्याश्वासन् सुरास्तदा । लब्ध्वा हयसहस्रान्तु तांश्च दृष्ट्वा
 दिवौकसः ।
 धर्मेण लब्ध्वा तां भार्यामचोको द्विजसत्तमः । यथाकामं यथायोषं तथा रेमे सुमध्यया ।
 तं विवाहे कृते राजन् सभार्यमवलोककः । आजगाम भृगुः श्रेष्ठं पुत्रं दृष्ट्वा ननन्द ह । ११०४७
 भार्यापती तमासीनं गुरुं सुरगणार्चितं । अर्चिता पर्युपासीनौ प्राञ्जली तस्यतुस्तदा ।
 ततः स्तुषां स भगवान् प्रहृष्टो भृगुरब्रवीत् । वरं वृणीष्व सुभगे दाता ह्यस्मि तवेप्सितं ।
 सा वै प्रसादयामास तं गुरुं पुत्रकारणात् । आत्मनश्चैव मातुश्च प्रसादञ्च चकार सः ।
 ॥ भृगुर्वाच ॥ अतौ त्वच्चैव माता च स्त्रीते पुंसवनाय वै । आलिङ्गेतां पृथग् वृक्षौ साऽश्वत्थं त्वमुदुम्बरं ।
 चरुदयमिदं भद्रे जनन्याश्च तवैव च । विश्वमावर्त्तयित्वा तु मया यत्नेन साधितं । ११०४८
 प्राशितव्यं प्रयत्नेन तेत्युक्त्वाऽदर्शनं गतः । आलिङ्गने चरोच्चैव चक्रतुस्ते विपर्ययं ।
 ततः पुनः स भगवान् काले वज्रतिथे गते । दिव्यज्ञानाद्विदित्वा तु भगवानागतः पुनः ।
 अथोवाच महातेजा भृगुः सत्यवतीं स्तुषां । उपयुक्तश्चरुर्भद्रे वृक्षे चालिङ्गनं कृतं ।
 विपरीतेन ते सुभ्रु मात्रा चैवासि वञ्चिता । ब्राह्मणः चक्षुर्वृत्तिर्नैव तव पुत्रो भविष्यति ।
 चक्षुर्यो ब्राह्मणचारो मातुस्तव सुतो महान् । भविष्यति महावीर्यः साधूनां मार्गमास्थितः । ११०४९
 ततः प्रसादयामास श्वशुरं सा पुनः पुनः । न मे पुत्रो भवेदोदृक् कामं पौत्रो भवेदिति ।
 एवमस्त्विति सा तेन पाण्डव प्रतिनन्दिता । जमदग्निं ततः पुत्रं जज्ञे सा काल आगते ।
 तेजसा वर्चसा चैव युक्तं भार्गवनन्दनं । स वर्द्धमानस्तेजस्वी वेदस्थाध्ययनेन च ।
 बह्वनृषीन्महातेजाः पाण्डवेयात्यवर्त्तत । तन्तु कृत्स्नो धनुर्वेदः प्रत्यभाङ्गरतर्षभ ।
 चतुर्विधानि चास्त्राणि भास्करोपमवर्चसं । ११०५०
 इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि जमदग्न्युत्पत्तौ पञ्चदशाधिकशतोऽध्यायः ॥ ११५ ॥